GS 465

Den fryden nya och vackra

Min flicka,

Den förra:

Ethnalie pretor ur hafvet kan
man fiska, &c.

Den andra:

Min herre, hör på nu hwad jag har att säga:
En skrifware siner
I kläderna skiner
Från morgon till qwäll,
Så pudrad och snäll.
Är med i hwart gille
Och drager sin kille,
Han lyckan will spana,
Men slutar sin bana
På
Trallalalala etc.

2.
En flicka, hur mycket hon än må behaga,
Deß ögon må stråla,
Och kinderna pråla
Af tusen behag
Båd' nätter och dag.
Men har hon ej pengar,
Och kuskar och drängar,
Hur hon än må bråka
Så får hon nog åka —
På
Trallalalala etc.

3.
Men tänk om den rike swärfadren ger efter,
Och flickan blir gifter
Med skrifwarn så hwifter,
Så dmt känslofull
För pengarnas skull;
Mån tro man sig nöjer,
Om lefwa han dröjer,
Den gränade knubben?
Hwar önska de gubben?
Jo i
Trallalalala etc.

Den Tredje:

1.
Fritt är sjömannens lif och med trotsande kraft
Går han fram på det stormande haf;
Trogen är han sin plikt emot konung och land,
Aldrig sjöman blir suckande slaf.

2.
Och när windarne gny uti tackel och tåg,
Då är lifwet så lustigt och godt.

7.
Ja Rio Janeiro det är ett land som duger
Och, ta mej tusan, jag står för er och sjuger,
På Rio etc.

Den Fjerde:

Tritt är sjömannens lif, &c.

Den Femte:

Tag flitte en sybilla, &c.

Göteborg,
Wetenskaps Tryckeriet, 1847.